

ה"ת 59082/09/19 - מוחמד גית, נגד מדינת ישראל - משטרת ישראל, עוטף ירושלים

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 59082-09-19 גית נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 355296/2019

בפני כבוד השופט ביאלין אלעזר
מבקש מוחמד גית, ע"י ב"כ עו"ד מ. ג'ראיסי
נגד
משיבה מדינת ישראל - משטרת ישראל עוטף ירושלים

החלטה

1. לפניי בקשה להשבת תפוס לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) תשכ"ט 1969 (להלן: "**הפסד"פ**"). על פי האמור בבקשה, ביום 13.08.19 נתפס רכבו של המבקש ע"י קצין משטרה. מדובר ברכב מסוג פורד לר 44-382-78 (להלן: "**הרכב**").
2. המבקש טען בבקשתו כי לא התכוון לבצע עבירה של הסעת שב"חים לישראל ומכל מקום לא היה לו יסוד נפשי לבצע את העבירה שיוחסה לו בחקירתו. כמו כן, נטען בבקשה כי אין סמכות לתפיסת רכבו של המבקש נוכח העובדה שלטענת ב"כ המבקש האחרון נתפס בשטחי האזור ולא לאחר שנכנס לישראל. נטען עוד בבקשה, כי למבקש אין כל עבר פלילי בעבירות של הסעת שב"ח.
3. המבקשת עמדה בתגובתה הארוכה והמפורטת על הנסיבות בהן המבקש נתפס כשהוא מסיע ברכבו מספר שב"חים ובמספר הזדמנויות שונות. כמו כן, המבקשת עמדה בתגובתה על תכלית ועילות התפיסה הצריכות לעניין, לטעמה.
4. עיינתי בתיק החקירה (עיקרי הראיות סומנו 1-8). התשתית הראייתית שמונחת לפניי מבססת חשד סביר לכך שהמבקש ביצע לכאורה עבירות של הסעת שב"ח וזאת בשתי הזדמנויות. ממסמכים שסומנו 6-8 עולה כי ביום 19.05.19 נתפס המבקש כשהוא מסיע שלושה מתושבי "האזור", כאשר לאחד מהם לא היה אישור כניסה לישראל כדיון. ממסמך שסומן 6, עולה כי המבקש זומן לחקירה בעניין זה. בנוסף, ממסמכים שסומנו 1-5, עולה כי המבקש נתפס ביום 13.08.19 כאשר הוא מסיע שלושה שוהים בלתי חוקיים באותו הרכב, נשוא הבקשה.
5. המבקש נחקר ביום 13.08.19 וטען כי הסיע את אותם שב"חים, ללא תמורה, אך לא התכוון

עמוד 1

להכניסם לישראל, אלא טען כי בשתי ההזדמנויות הסייע את השב"חים משטחי "האזור" אל שטחי "האזור" ולא לכיוון ישראל. לטענתו, הגעתו למחסום הייתה עקב טעות בדרך.

6. חרף טענות המבקש בחקירתו במשטרה ובבקשתו, המסמכים שפורטו לעיל מבססים חשד סביר ברף ובעוצמה הנדרשים לשלב זה. עם כל הכבוד לגרסת המבקש, בשלב זה, אינני סבור שיש בה ממש. מכל מקום, דינן של טענותיו בדבר העדר יסוד נפשי להתברר בהליך עיקר, ככל שיוגש נגדו כתב אישום.

7. אשר לעילת התפיסה, נוכח טיב העבירה ומהותה, וביחוד לנוכח הוראתו המפורשת של סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, הרי שקיימת עילת תפיסה ברורה.

8. יחד עם זאת, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לבחון בעניינו של המבקש חלופת שחרור. כך במיוחד בשים לב לעובדה שהמבקש צעיר ללא עבר פלילי בעבירות דומות ובשים לב להלכה שנקבעה בע"פ 6009/19 **עלאא בידון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) ולפיה: "אכן, כמצוין כבר לעיל, **דרישת המידתיות מחייבת כי בשלב החילוט הזמני יינקטו אמצעים שפגיעתם פחותה לשם הבטחת החילוט. על כן יש להעדיף כאמור צו למתן ערבויות או צווי מניעה, על פני תפיסה בעין** של רכוש הדרוש לפעילות עסקית". בהקשר זה ראו גם ע"פ 80/19 **אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] שם נקבע, בין היתר, "ככל הניתן, יש לנקוט באמצעים חלופיים לתפיסת רכוש, שפגיעתם בקניינו של הנאשם פחותה".

9. בנסיבות אלה, אני מורה על שחרור הרכב לחלופה וזאת בהתקיים התנאים המצטברים הבאים:

א. הפקדה במזומן בסך 5,000 ש"ח.

ב. רישום עיקול על הרכב שפרטיו צוינו לעיל לטובת המבקשת.

ג. איסור דיספוציה מכל סוג ברכב הנ"ל.

10. המזכירות תשלח את החלטה לצדדים.

11. ניתן לקבל את תיק החקירה באמצעות המזכירות או באולם בית המשפט.

ניתנה היום, כ"ו תשרי תש"פ, 25 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.